

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Irish Wind Farmers' Association i in. / Komisja**(Sprawa T-6/19)**

(2019/C 93/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irlandia), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irlandia), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irlandia) i Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci M. Segura Catalán i M. Clayton)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 25 października 2018 r. w sprawie SA.44671 Irlandia – Niezgodna z prawem pomoc państwa przyznana jakoby na rzecz sektora paliw kopalnych w postaci obniżenia stopy podatku od nieruchomości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzuty, w szczególności okoliczność, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie z art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾, mimo wątpliwości co do zaistnienia pomocy państwa, pozbawiając tym samym stronę skarżącą jej praw procesowych. Zarzut ten dzieli się na dwie części:

1. Część pierwsza: Komisja powinna była przyjąć formalną decyzję. Komisja nie przeprowadziła należytego badania skargi, w sposób jakiego wymagają jej własne zasady, a zaskarżony akt został przyjęty z naruszeniem przepisów rozporządzenia (UE) 2015/1589.
2. Część druga: Komisja powinna była powziąć poważne wątpliwości co do kwalifikacji środka jako pomocy i w konsekwencji wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589, w szczególności i przede wszystkim, ponieważ Komisja błędnie zrozumiała zakres skargi nie przeprowadziła stosowanej analizy wszystkich informacji dostarczonych w jej kontekście przez wnoszącego skargę do Komisji, nie zbadała w należyty sposób środka i przyjęła błędne podejście w przedmiocie oceny jego selektywności oraz nie poddała analizie innych wymogów przewidzianych art. 107 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – United States Seafoods / EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)**(Sprawa T-10/19)**

(2019/C 93/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United States Seafoods LLC (Seattle, Waszyngton, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego UNITED STATES SEAFOODS – zgłoszenie nr 1 365 398

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2018 r. w sprawie R 817/2018-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Giulia Moi / Parlament Europejski

(Sprawa T-17/19)

(2019/C 93/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giulia Moi (Siddi, Italia) (przedstawiciel: adwokat M. Contini)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 listopada 2018 r., na mocy której została utrzymana w mocy decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 2 października 2018 r., która nakłada na Giulie Moi sankcję w postaci utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni ze względu na stosowany przez nią wobec dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych mobbing;
- tytułem żądania ewentualnego, w podważanym i niewiarygodnym przypadku nieuwzględnienia żądania głównego i bez uszczerbku dla ewentualnej skargi, uznanie wymierzonej sankcji dyscyplinarnej za nadmierną i nieproporcjonalną, a w konsekwencji zastąpienie jej sankcją przewidzianą w art. 166 lit. a) regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- w każdym razie nakazanie Parlamentowi Europejskiemu przyznania skarżącej odszkodowania ustalonego przez Parlament na zasadzie słuszności, polegającego na wypłacie kwoty 50 000 EUR – lub innej wyższej lub niższej kwoty uznanej za słuszną – oraz zobowiązanie Przewodniczącego do przekazania informacji publicznej na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego;
- orzeczenie w sprawie kosztów na jej korzyść.